

vejelser simpelt hen ingen steder hørte hjemme, hvis vi i øvrigt ville holde os til det, der var meningen med den lovgivning, der var lavet.

Det, som jeg anfægter, er, at man, når man skriver debatindlæg i aviserne, når man diskuterer ude omkring, vedholdende bliver ved med at sige, at det var den lovgivning, der blev lavet sidste år, der betød, at nu skaffede vi så grundlag for, at asylsagsbehandlingen gik i gang. Nej, det er det ikke. Og det er – jeg skal nok finde et lidt moderat udtryk, så lad mig nøjes med at sige det bevidst skæve ordvalg, dette bevidst skæve billede, jeg anfægter. Og det må hr. Helge Adam Møller have mig undskyldt. Jeg synes ikke, at man behøver at skamme sig over, at man har den holdning, man har. Men lad dog være med at give et forkert indtryk af, hvad det er for et lovgrundlag, vi opererer på!

**Tom Behnke (FP):**

Allerførst vil jeg godt lige tage fat i det, som ministeren brugte det meste af sin sidste tale på, nemlig at beskyldte os andre for historieforvanskning. Det er ikke rimeligt, at ministeren påstår, at vi prøver på at lave historieforvanskning. Det er ikke rimeligt, at ministeren lægger de ord i munden på os, som vi ikke har sagt. Historien kan vi ikke lave om på. Det, der var sagen i 1994, var nemlig, at man besluttede, at de, der nu søgte asyl, fordi de var kommet ud over 2-års-grænsen, som lå i den lovgivning, der lå på det tidspunkt, hvad enten de fik det eller ikke fik det, fik lov til at blive i Danmark. Det har vi sagt hele tiden, og det var også det, ministeren sagde.

Det er rigtig, at efter den gældende lov kunne de søge om asyl efter 2 år. Så siger ministeren, vi ikke må bebrejde regeringen, at den forholdt sig sådan på det tidspunkt. Jo, det må vi, for Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet fremsatte forslag om, at man skulle forlænge denne 2-års-regel til en 3-års-regel. Men det stemte regeringen imod, og dermed har regeringen et ansvar for, at de pågældende mennesker efter den gældende lov kunne søge om asyl efter 2 år. I virkeligheden er det jo en lidt anden sag end det, vi taler om i dag.

Jeg skal takke for den debat, der har været trods det meget sene tidspunkt efterhånden. Jeg hørte fru Dorte Bennedsen skose os for, at det var vores egen skyld, den kom på dette sene tidspunkt, fordi vi havde bedt om at få den på så hurtigt som muligt. Ja, men til historien skal også lægges, at vi faktisk havde fået på plads, at

den kunne komme ind allerede i sidste uge, hvor der var meget bedre tid. Vi kunne få den ind i stedet for en anden forespørgselsdebat, som vi selv havde stillet på det tidspunkt, således at den blot byttede plads dér. Men det forhindrede Socialdemokratiet, og derfor gjorde vi, hvad der var muligt, for at få den på så hurtigt som muligt, og det blev så til i dag. Så fru Dorte Bennedsen er selv skyld i, at vi har den her i dag, så lad være med at skose os for det.

Det, der er vigtigt for os, er, at vi har gjort et forsøg på, at der kunne blive truffet nogle beslutninger allerede i dag, og at beslutningerne blev truffet hurtigst muligt, nemlig beslutning om, hvad der skal ske, og hvordan det skal ske. Sagen er jo, at regeringen er på fuld fart tilbage fra de løfter, man selv har givet. Regeringen lovede: Dette er en midlertidig ordning, det er en midlertidig opholdstilladelse, det er midlertidige flygtningelandsbyer, det er kun midlertidigt, de skal være her. Lige så snart det kan lade sig gøre, så skal de naturligvis tilbage igen.

Men regeringen er i fuld fart tilbage fra sine egne løfter. Nu taler regeringen meget mere om, at de pågældende mennesker skal integreres i det danske samfund, de skal have lov til at blive i Danmark, og vi skal gøre det muligt for dem at få et godt og langt liv i Danmark. Det var ikke det, regeringen lovede. Og derfor er det løftebrud, ikke mindst over for den danske befolkning.

Al den tale, der hidtil har været fra regeringen, har været bluff, og regeringen har aldrig ment det, den selv sagde, om, at dette var en midlertidig ordning. Regeringen har hele tiden kørt med en skjult dagsorden om, at de pågældende mennesker skulle have lov til at blive i Danmark. Det er beklageligt, at regeringen har foretaget et sådant tilbagetog, men nu er det i hvert fald fastslået, at det er det, regeringen har gjort.

Der er brug for alle de dygtige eksjugoslaver, der opholder sig i Danmark. Der er brug for dem alle sammen i det tidligere Jugoslavien til at genopbygge landet.

Passivitet fra regeringens side i denne situation vil alt andet lige betyde, at over 22.000 mennesker får permanent opholdstilladelse i Danmark og kan blive her, lige så længe de har lyst til, og først den dag, hvor de selv synes, at de vil tilbage, kan de vende tilbage.

Fremskridtspartiet ved godt, at det ikke er ministeren, der træffer konkret afgørelse i de enkelte sager. Det ved Fremskridtspartiet da